

12¹/₄ — в.

NB. Чини ми се, че ще бъде безполезно, ако следът убиванието намърятъ въ джоба ми една кратка исповедъ: «Зашо искамъ да убия Кобурга?» — За това, ще тръбва да си пръмисля хубаво тоя въпросъ още отъ сега.

Второ, добръ ли ще бъде да съобща на другаритъ си, както помислюахъ вчера, ръшението си да зема крайната отговорност отгорътъ си, т. е. тъ да ме товарятъ колкото могатъ, за да избъгнатъ осъжданието на смърть? Отзарана, като загатнажхъ това нѣщо Попову, той рѣшително отказа всѣка възможност за такова спасение и като че разбрахъ, че по добръ е хичъ да имъ не смущавамъ духътъ и крайната рѣшителност. Да оставимъ това за по сетиѣ.

Трето, схващамъ че за Тод. Нешова ще е мъжно да укрива Попито. Друго място гдѣ? — За всѣки случай тръбва да му се истражми брада и въобще расприличаване, и още тръбва да се разговоря съ Данито Бълова за мястото на укриванието му. Да помня, че въ никой случай не тръбва нѣкой да подозира, че той се укрива за такъва цѣль. Ако бихме сполучили да му прѣиначимъ скосъсть и приликата, — въпросъсть за всѣковрѣмenniото му участие въ дѣлото ще се разрѣши. Но съ кого да се посъвѣтвамъ за такова нѣщо? — Въ всѣки случай пари ще тръбватъ, — а до тоя часъ — и вѣроятно до 10 дена не ще ги имамъ.

Хайде да се опитамъ да изброя, колкото може да смислия, случайтъ, при който би могло да се извѣриши дѣлото. Кобургъ гдѣ може да борави или да ходи?

NB. Нека отворя случайно въпросъ за това съ Бѣликова, той е ведъръ, а и чете постоянно Софийските вѣстници и въобще слѣди иностранините.

1. Въ дворецътъ. Но тамъ е невъзможно да проникнемъ.
2. Ходи недѣленъ или празниченъ денъ, по-нѣкога въ черква.
3. Ходи, както полагамъ, ежедневно на расходка: слушахъ на Гурублъне и кѫдѣ Кижакево.